

De pijnlijn van de vleeskip

In België worden jaarlijks 300 miljoen kuikens vetgemest voor hun vlees. Hun korte leven is een helse lijdensweg. Vleeskippen, ook plofkippen of braadkuikens genoemd, worden speciaal gefokt om in slechts zes weken zo veel mogelijk vlees te produceren. Deze doorgefokte 'kip' is eigenlijk nog een kuiken bij de slachting. Door het gebruik van snelgroeiende rassen groeien de dieren in een recordtempo van nauwelijks 42 dagen (6 weken) van 50g tot hun gemiddelde slachtgewicht van 2,3kg (of zo een 4500% hoger dan hun aanvankelijk gewicht). Daarna eindigen ze als goedkoop stuk vlees in de supermarkt.

Hieronder volgt een beschrijving van hun korte en pijnlijke leven zoals ook op de beelden te zien is die GAIA in het geheim filmde tussen oktober en december 2017:

Week 1-2-3: Tijdens de eerste week lijkt de bezettingsdichtheid voor de 50.000 vleeskuikens in de grote loodsen al bij al mee te vallen. In die week beschikken de dieren dan ook nog over enige bewegingsruimte. Om de kuikens nog sneller op slachtgewicht te krijgen, krijgen ze speciaal voeder toegediend. In de derde week zitten tussen de 16 à 21 kippen (onder extra voorwaarden soms zelfs meer) opeengepakt op één vierkante meter. Driekwart van de vleeskuikens loopt niet normaal, één derde van de dieren heeft moeilijkheden met lopen en heeft chronische pijn aan poten en gewrichten. Ze bewegen steeds minder en blijven steeds langer in het natte strooisel liggen dat met uitwerpselen bevuild is. Daarnaast lijden veel dieren aan buikzucht (jaarlijks tussen 1 miljoen en 15 miljoen kuikens) en het vocht dat rond de organen is opgehoopt, maakt ademen zeer moeilijk. Bijna 50% (of 150 miljoen kuikens per jaar) lijdt aan tibiale dyschondroplasie of misvormingen bij de vorming van het kraakbeen.

Week 4-5-6: Hun poten, hart en longen kunnen het hoge groeitempo niet langer bijhouden. Door hun te zware lichaam ontstaat kreupelheid. De gewrichten kunnen het lichaamsgewicht niet dragen waardoor de dieren steeds vaker door hun poten zakken. Een deel bezwijkt door aandoeningen aan hun hart, darmen en luchtwegen. Sommige kuikens vallen plots dood, het zogenaamde 'sudden death syndrome': ze zijn letterlijk doodgegroeid. Andere stikken als gevolg van buikzucht, omdat het vocht rond de organen het ademen uiteindelijk onmogelijk maakt. In de laatste twee weken lijden de plofkippen het meest. In de krappe stal heeft elke kip minder ruimte dan één A4. Hun botten zijn broos geworden. Ze kunnen nagenoeg niet meer of uiterst moeilijk bewegen of zich verplaatsen om te eten. Veel kippen staan krampachtig met de poten gespreid te zoeken naar evenwicht. Op dag 40 kan 25% (of jaarlijks 75 miljoen kuikens) zich zeer slecht voortbewegen, 3,3% (of 9.900.000 per jaar) helemaal niet meer. Door de hoge bezettingsgraad en kreupelheid zitten en kruipen veel vleeskuikens met hun lichaam dicht op het strooisel dat vol met uitwerpselen ligt. De bijtende ammoniak in hoge concentraties veroorzaakt borstblaren (gemiddeld 6,5% of 19.500.000 kuikens per jaar), brandwonden (tot 20% of 60 miljoen kuikens jaarlijks) en voetzweren (8% of per jaar 24 miljoen kuikens). Ongeveer 39 miljoen van de kuikens vertonen ernstige brandwonden aan de hakken.

De volgende fases van het korte leven van de braadkuikens hebben we niet gefilmd maar is daarom niet minder realiteit... .

Dodentocht: De slachtrijpe vleeskuikens wacht een extra lijdensweg: hardhandig gevangen en opeengepakt in transportkratten gaan ze richting slachterij. Het gaat er zodanig hardhandig aan toe dat veel kippen ontwrichte heupen, pootbreuken en bloedingen oplopen. Bij 9 miljoen kuikens worden jaarlijks klauwen of tenen afgerukt bij het afladen van de kratten uit de vrachtwagen. Zo'n 850.000 per jaar dieren overleven de dodentocht niet (op Europees niveau zijn dat er tussen de 18 en de 35 miljoen). De dieren die wel levend aankomen, zijn volledig uitgeput, vaak gewond en heel angstig.

De laatste fase is het slachthuis. In de slachterij worden de kippen ondersteboven aan de poten opgehangen aan metalen slachthaken en bedwelmd met de kop in een bak water onder stroom. Sommige kippen zijn nog bij bewustzijn wanneer het automatische slachtmes hun keel bereikt. In de moderne slachterijen worden 8.000 tot 10.000 kippen per uur gedood, dat zijn er ongeveer 170 per minuut.